

Het geheim van Christus

Christus is de Messias, dat is de heilige Zoon van God Almachtig die één wezen is met de Vader. (Marc.1:24) Omdat Christus Jezus volkomen is net als Zijn Vader, kan Hij het wezen, het karakter en de liefde van Zijn Vader tonen op een wijze die vóór Hem geen mens heeft gedaan. Christus is daarmee aan God Zelf gelijk, Hij kan alle dingen volbrengen die Hij de Vader heeft zien doen. Hij en de Vader zijn één. Jezus Christus functioneert op het niveau van de Allerhoogste en Hij is wezensgelijk met Hem. God is volkomen in Hem en Hij in God. (Joh.14:20) In Christus krijgt de Vader de mogelijkheid om Zichzelf ten volle te openbaren en te tonen wat Zijn wil is. De heilige Knecht van God zoals die in Jesaja wordt genoemd is de Messias, dat is Jezus Christus (*Gr.*), de Zoon van God Zelf. (Marc.1:24) Dit is de enige Uitverkorene van God. Alle dingen die God heeft gedaan en nog gaat doen, doet Hij omwille van deze Ene, Zijn Geliefde. Het geheim van Christus is dat wij mensen deel aan Hem kunnen krijgen. Stelt u zich eens voor, gewone mensen zoals u en ik kunnen als deel van de Christus gaan functioneren en de wil van de Vader doen: het goede, het welgevallige en het volkomene. (Rom.12:2) Nadat wij uit onze zonden zijn verlost door het bloed van Jezus, krijgen wij door de beloofde Heilige Geest deel aan Hem. Jezus Christus is de ware wijnstok en wij zijn de ranken die wezensgelijk aan Hem zijn en die door de wedergeboorte geleid worden door dezelfde Geest. Daarom kon de Heer ook zeggen in Mattheüs: ‘Wie u ontvangt, ontvangt Mij, en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem, die Mij gezonden heeft.’ (Matt.10:40)

De Messias is de Kyrios, de Grote Koning wiens Koninkrijk in de hemelen is en dat met kracht en

heerlijkheid ook op aarde geopenbaard wordt. Deze Koning is Jezus, de Zoon van de Allerhoogste God. Jezus is de Messias, aan wiens koningsschap en regeertijd geen einde meer komt maar eeuwig voortduurt. Deze eeuwige Koning is door God Zelf aangesteld en verheerlijkt. Jezus Christus is de enige Uitverkorene van God. Omwille van deze Zijn geliefde Zoon heeft God alle dingen geschapen en gedaan, en wat de Allerhoogste nog gaat doen is eveneens vanwege Hem. (Rom.11:36) Deze positie komt Jezus Christus rechtens toe want Hij is de enige mens die volkomen gehoorzaamheid aan de Vader heeft bewezen en Diens wil altoos volbracht, inclusief het leiden en het sterven aan het kruis. Dit is het grootste offer dat een mens ooit bracht en er is niemand die ooit groter offer brengen kan, vandaar dat Jezus daarvoor ook de grootste en heerlijkste beloning heeft ontvangen. (Fil.2:9) Gods liefde werd nooit door iemand op die manier getoond en bewezen zoals Jezus Christus dat heeft gedaan, en vervolgens door die mensen geopenbaard die deel van Zijn lichaam werden. (Joh.6:56) Zijn goddelijke en kostbare leven zette Jezus een paar duizend jaar geleden voor u in omdat Hij zoveel van u houdt, en u door wedergeboorte deel aan Hem kunt krijgen en zo Zijn Koninkrijk binnen gaat. De bedoeling van het Evangelie is immers dat een mens Jezus als zijn persoonlijke Koning en Heer gaat aanvaarden en Hem daarvoor de eer en dankbaarheid geeft die Hij verdient. Het woord "Jood" is van toepassing voor iemand die God in Jezus liefheeft. Jezus als Koning huldigen en loven, betekent dus dat men in werkelijkheid Jood is. Jezus is de ware Koning der Joden want Hij eert en looft de enige heilige God Zijn Vader. (Rom.2:29)

Jezus die uit God werd geboren en op wie de Koninklijke heerschappij door God Zelf werd gelegd, was reeds in het Oude Testament door God beloofd. De aangekondigde Koning die God zou aanstellen, zou Zijn volk (gelovigen)

van al hun vijanden (demonen) bevrijden en verlossen. (Luc.1:71) Veel mensen van het Joodse volk ten dage van Jezus, de zeloten meenden dat de ‘verlossing’ die Jezus bracht inhield, dat door Hem de Romeinse bezetters verdreven zouden worden. Zoals zoveel mensen ook nog in onze tijd, wil men dat het volk Israël een aardse strijd gaat voeren tegen hun aardse vijanden, met aardse wapens en fysiek geweld. Dit is een ongeestelijke voorstelling van wie nu eigenlijk tot het volk van God behoren, en op welke wijze men strijden moet. (Rom.2:29, Ef.6:11)

‘Overgeplaatst’ in het Koninkrijk van Gods liefde, dus in het Koninkrijk van Jezus wordt men als je onderdaan bent van Jezus omdat Hij jouw Heer en Koning is geworden. Hij is als Koning meerder dan hen die ook als koning in Zijn Koninkrijk verblijven, daarom wordt Hij ook door hen aanbeden en gedankt. (Opb.17:14) In Zijn Koninkrijk is Jezus de Koning der koningen, want allen die in Zijn rijk zijn worden door Zijn macht beschermd en leven als koningen door Zijn genade en ontvangen voortdurend zegeningen, kracht en geestelijke overvloed. Door Christus breidt het Koninkrijk van God zich uit op aarde, doordat Hij aanwezig is in hen die Hem door de Heilige Geest hebben ontvangen. In deze heilige mensen is Christus aanwezig en in Christus plant God Zich voort.

‘Hij stapte weer in de boot en stak over, terug naar zijn eigen stad. Daar probeerden een paar mensen een verlamde bij hem te brengen die op een draagbed lag. Bij het zien van hun geloof zei Jezus tegen de verlamde: ‘Wees gerust, uw zonden worden u vergeven.’ Daarop zeiden enkele schriftgeleerden bij zichzelf: Wat een godslasterlijke taal! Jezus doorzag hun gedachten en zei: ‘Waarom hebt u zulke boosaardige gedachten? Wat is gemakkelijker, te zeggen: “Uw zonden worden u vergeven” of: “Sta op en loop”? *Ik zal u laten zien dat de Mensenzoon volmacht heeft om op aarde zonden te vergeven.*’ Toen zei hij tegen de verlamde:

‘Sta op, pak uw bed en ga naar huis.’ En hij stond op en ging naar huis. Bij het zien hiervan werden de mensen met ontzag vervuld en *ze loofden God, om de macht die hij aan mensen heeft verleend.* Toen Jezus vandaar verder ging, zag hij bij het tolhuis een man zitten die Mattheüs heette, en hij zei tegen hem: ‘Volg mij.’ Hij stond op en volgde hem. Toen hij thuis aanlag voor de maaltijd, kwam er ook een groot aantal tollenaars en zondaars, die samen met hem en zijn leerlingen aan de maaltijd deelnamen. De Farizeeën zagen dit en zeiden tegen zijn leerlingen: ‘Waarom eet uw meester met tollenaars en zondaars?’ Hij hoorde dit en gaf als antwoord: ‘Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieken wel. Overdenk eens goed wat dit wil zeggen: “Barmhartigheid wil ik, geen offers.” *Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars.*’ (Matt.9:1t/m13)

God komt door gebed alleen wonen in gerechtvaardigden (zij die Jezus’ levensoffer aannemen en zo met Zijn bloed worden gereinigd), Hij kan immers geen gemeenschap hebben aan de zonde die door zondaren bedreven wordt. Voordat een mens dus gemeenschap of deel aan God kan krijgen, dient hij eerst Jezus te aanvaarden als Redder (priester) en Messias (Koning van God) in wie en door wie de Vader bekend wordt. Daarom kon Jezus ook zeggen ‘Ik ben de deur: wanneer iemand door mij binnenkomt zal hij gered worden; hij zal in en uit lopen, en hij zal weidegrond vinden’ (Joh.10:9) Jezus kon als Rechtvaardige en met de Heilige Geest gedoopte mens zeggen: ‘Wie Mij ziet, ziet de Vader’. Hij vertegenwoordigde de Vader op aarde, en wat Jezus sprak waren de woorden die God sprak. En wat Hij deed, was wat Hij de Vader had zien doen. (Joh.5:19) Tot Christus behoren of niet, wil dus zeggen of een mens van Jezus is en hij of zij deel uitmaakt van Zijn lichaam waarin de Heilige Geest werkt en de leiding heeft. Christus is na de uitstorting van de Geest van God een aanduiding

van het cumulatief; Jezus Christus tezamen met alle mensen die op Zijn woorden zijn ingegaan en die tevens deel hebben gekregen aan God door Zijn Heilige Geest. De mens Jezus is van Christus (de Geliefde) de éérste van alle mensen, de voorste of 'Vorst'. Op een dergelijke manier is er tevens sprake van de antichrist. (1Joh.2:22) Dit is de aanduiding van eveneens een verzameling mensen en de geesten in wiens dienst zij staan, maar dan van hen die God haten en weigeren Zijn wil te doen. Van deze groep, van dit lichaam is de duivel de eerste of vorst, die niet wil functioneren volgens de bedoelingen en de wil van God. De mogelijkheden en posities die God aan ons Zijn mensen heeft voorbehouden, die wilde de satan voor zichzelf zodra hij daarvan hoorde, waardoor hij verlangde naar hetgeen hem niet toekwam. Dit werd zijn val in ongehoorzaamheid en rebellie, tegen de Majesteit wiens knecht hij was.

Indien een mens niet van Christus is, staat hij buiten de genade van God want Christus is immers de "Geliefde". (Ef.1:6) Ten behoeve van en vanwege de Christus werd alles gemaakt en geformeerd, zowel in de hemel als op aarde. (Kol.1:16) Om Hem, door Hem en aan Hem dankt de ganze schepping haar bestaan. Het ging de Vader bij Zijn verheven scheppingsplannen dus niet enkel om mensen, zelfs niet om christenen, maar om de CHRISTUS. Die Ene. Op Hem rust de genade Gods en in Hem vindt men waarlijk rust. (Matt.11:28) Slechts Christus heeft deel aan de beloften van God, al Zijn rijkdommen en het eeuwig leven. Om Christus is het God te doen, al het andere is onbelangrijk. Het unieke van de menselijke geest is dat hij de mogelijkheid bezit, nadat hij het zondoffer van Jezus heeft aanvaard, dat deze deel kan krijgen aan Christus en daarmee aan God. God zij geprezen en gedankt dat Zijn Zoon Jezus ons zo lief heeft, dat wij door Hem deel kunnen hebben aan Christus 'die Ene', waardoor wij tot Gods *Geliefde* zijn gaan behoren.

Wij zijn Christus geworden en God Zelf heeft in ons Zijn welbehagen, en daarvoor zij Jezus de Zoon van God eeuwige dank!

Christus is Gods Uitverkorene; de Zoon, uit God geboren. Dit geeft gelijktijdig een goed begrip van de term uitverkiezing. Wie tot het uitverkoren volk van God wil horen, wie uitverkoren wil zijn, die wendt zich tot Jezus de Heer. Jezus is de exclusieve en enige weg om in Christus tot God te komen. Zonder Jezus geen Christus en zonder Christus geen God en zonder God geen leven. De Almachtige en enige God heeft Zijn keuze gemaakt; Hij verkiest Christus Jezus en Die heeft er vreugde in om uit eigen vrije wil altijd Zijn Vader te behagen. En wij die deel kregen aan Christus doordat ook wij met de Heilige Geest werden toegerust, kunnen nu ook de wil van God doen; het goede, het welgevallige en het volkomene. (Rom.12:2) Jakob werd door God uitverkoren boven Esau, omdat Jakob blijk gaf te accorderen met de wil van de Almachtige en eeuwige God. Boven de paragraaf van het eerste hoofdstuk van Maleachi, staat vanaf vers twee de opschrift: “De verkiezende liefde des HEREN voor Israël”. Hoewel het eerstgeboorterecht aan Esau was voorbehouden, hechte hij daaraan geen waarde en verkocht dit recht aan zijn jongere broer Jakob. Esau had meer behoefte aan genot dan aan God, want zijn verlangen ging enkel uit naar eten en het drinken van wijn. Daarvan gaf hij blijk met de woorden: ‘Laat mij toch slokken van dat rode, dat rode daar, want ik ben moe.’ (waardoor Esau de naam Edom werd gegeven), en met de uiting: ‘Zie, ik ga toch sterven; waartoe dient mij dan het eerstgeboorterecht?’ (Gen.25:29/34) Esau rekende niet met de levende God en met de onzienlijke kracht van Zijn hemels Koninkrijk, dat Hij bij machte was zich ook na zijn sterven over hem te ontfermen. Esau was niet georiënteerd op de hemelse zaken maar uitsluitend met materiële dingen bezig. Voor hem als ongelovige waren de dingen die hij kon zien en aanraken de enige waar hij op

vertrouwde en waaraan hij kon vasthouden. Het eerstgeboorterecht of 'primogenituur' was het recht van Esau om als oudste kind de erfenis van zijn vader te ontvangen, die met name bestond uit de beloften die God reeds aan zijn grootvader had gedaan en die van vader op zoon waren overgegaan. Door het geloof zou ook Esau kunnen delen in deze onzienlijke rijkdommen Gods, waardoor hij ook in de stoffelijke wereld de zegen had kunnen ontvangen. De God van Jakob zou ook de God van Esau moeten zijn, want zij waren immers beiden zonen van Isaak en Abraham aan wie de waarachtige God de beloften had gedaan. (Gen.17:7) Maar Esau zag alleen aan wat hem voor ogen was en hij hield niet van de onzichtbare God in wiens dienst reeds zijn grootvader had gestaan. Omdat hij niet in Hem geloofde dat Hij een waarmaker is van Zijn woord, kon Esau God niet behagen en dus ook niet liefhebben. (Hebr.11:6) Om deze reden gingen de beloften aan Abraham gedaan niet over op de ongelovige Esau, maar op de gelovige Jakob. Vanwege zijn geloof in het geboorterecht om daarmee tegelijkertijd de erfenis Gods te mogen ontvangen, werd Jakob verkozen boven Esau. Zovele beloften Gods er echter ook zijn, slechts in Jezus Christus worden zij allen vervuld en zijn zij ja en amen. (2Kor.1:20) En wederom kan ook nu slechts door ons geloof van het geboorterecht van Christus gebruik gemaakt worden. De zonde van de Joodse religieuze elite was dan ook dat zij in ongelof Jezus verwierpen en niet aannamen dat Hij de Christus was die van God was gekomen. Tot het allerlaatst aan toe, terwijl Jezus al aan het kruis hangt hebben deze leiders niet geloofd dat Jezus en God één zijn maar hoonden Hem en zeiden: 'Anderen heeft hij gered; laat hij nu zichzelf redden als hij de Messias van God is, zijn uitverkorene!' (Luc.23:35) Door dit te doen stelden zij zichzelf buiten de genade en zegen van God, omdat de Vader uitsluitend Zijn Zoon verkiest en buiten de Zoon verkiest Hij niets.

De apostel Paulus stelt in de Romeinenbrief nog dat het de soevereine God vrij staat om Zijn keuze te maken. (Rom.9) Dat God de Vader Zich uitspreekt voor Zijn Zoon Jezus Christus, daarvan kunnen engelen of mensen Hem niet weerhouden. Christus kan altijd op de voorzienigheid van de Vader rekenen, alles wat Hij vraagt ontvangt Hij van Zijn Vader. De Vader is Jezus in Christus altijd nabij omdat Hij Zijn woning in Hem heeft gemaakt en in Hem Zijn welbehagen heeft. Dat Christus Jezus volkomen beantwoordt aan de behoefte en de wil van Zijn Vader en Zijn innerlijk leven volkomen op de Almachtige is afgesteld en respectievelijk zijn vleselijk lichaam voor Hem heiligt, kan ook worden opgemaakt uit de woorden van Psalm 69:10 die door Zijn discipelen worden aangehaald in Johannes 2:17. Hier wordt weergegeven hoe Christus en zij die bij Hem horen ook hun vleselijk lichaam afzonderen van onreinheid en ongerechtigheid maar die slechts in dienst willen stellen van de Heilige God. In het lichaam van hen die tot Christus zijn gaan behoren woont immers de Heilige Geest. (1Kor.6) Zoals Jezus tewerk ging bij de tempelreiniging, waarbij de handelaren - type van en aan boze geesten verbonden mensen - uit het huis van Zijn Vader worden verdreven, zó gaat ook de Geest van Christus aan de slag als Hij het huis van de Vader binnentreedt dat wordt uitgebeeld door ons lichaam. (Matt.21:12) Hiermee wordt tegelijkertijd duidelijk dat wanneer iemand tot geloof in de Heer Jezus komt hij of zij niet automatisch geheel van demonen is verlost integendeel, nu vangt de strijd tegen deze geesten der duisternis pas goed aan die door te volharden in geloof gewonnen wordt. (Rom.2:7) In het oude zondige bestaan van de onwetende mens hadden demonen soms grote bewegingsvrijheid omdat ze door hun slachtoffers niet werden opgemerkt. Bij de nieuwe mens Gods in Christus, wiens ogen voor de geestelijke werkelijke toestand zijn opengegaan, worden de onreine geesten bij het Licht van Christus Geest en in Diens kracht verdreven.

De Heer en Heiland zegt Zelf in Mattheus: ‘Maar indien Ik door de Geest Gods de boze geesten uitdrijf, dan is het Koninkrijk Gods over u gekomen.’ (Luc.11:20)

De doop met de Heilige Geest die in het waterbad wordt uitgebeeld, geeft duidelijk weer hetgeen er allemaal in de onzienlijke sfeer gebeurt. De zondaar wordt door Gods Geest overtuigd van zijn zonden en dat hij zich als slaaf in de duisternis bevindt, waarvoor hij met de dood werd beloond. Het leven van God moet hij ontberen, want zijn ongerechtigheid maakt scheiding tussen hem en God. Los van God verblijft een mens zo tot hij sterft in de ‘schaduw des doods’ en wanneer dan de laatste adem wordt uitgeblazen, slaat men in de ‘hades’ of dodenrijk de ogen op. (Luc.16:23) De mens die zich tijdens zijn leven op aarde van zijn ellendige situatie bewust is geworden gaat om gered te worden in gebed tot de Heer Jezus, Die als enige bij machte is deze persoon uit de dood te halen. Dit beeldt de dopeling uit door zich in het water te begeven en zich aan Christus over te geven, Die ons in deze doodstoestand heeft gezocht en ons redt. In Zijn handen gaan wij vervolgens geheel onder, om daarmee het door zonde aangetaste oude leven geheel prijs te geven aan het vuur (beeld van de demonen), dat volledig vergaat en verdwijnt. We laten ons ondeugdelijke slechte leven los en hechten ons aan de Heer Jezus Christus om één met Hem te worden, Hij is het immers Die de vuurgloed der boze geesten heeft weerstaan en Zijn kracht en Zijn kostelijke leven dat ook wij nu van Hem ontvangen kan de zonde- en doodsmachten ontstijgen en overwinnen. De Heer Jezus ging in geloof onder in het doopwater en steeg er weder uit op (beeld van de dood) en geloofde dat de Heilige Geest Hem vanwege Zijn geloof kracht zou geven om de werken Gods te doen en macht zou geven om over de gehele legermacht der boze geesten te heersen. (Matt.3:16) Dit beeldt een ieder uit die in geloof en gehoorzaamheid het

bevel van de Heer Jezus opvolgt om zich te bekeren en in water te laten onderdompelen (dopen) om behouden te worden, dat is onkwetsbaar en veilig voor de inwerking der zondemachten. (Marc.16:16)

Niets van onszelf achten wij nog geschikt, goed genoeg of bij machte in de strijd om van de dood los te komen. Christus ging vanwege ons vrijwillig geheel onder in de dood, maar God kan van de dood geen schade lijden, deze deert Hem niet, en Hij kon toen Hij dat wilde Zijn leven weer opnemen en uit de doodssfeer naar boven komen en eruit opstaan. De ontelbare heilige schare die in de loop der eeuwen de Heilige Geest hebben ontvangen, kunnen in Zijn kracht de geestelijke vijanden overwinnen. Het oude zondige leven dat zij ooit hadden, lieten zij bij hun wedergeboorte als nutteloos omhulsel achter in de dood, dit mist immers de kracht om zich van de dood te ontdoen. (Matt.9:17) Gods leven dat Christus ons op deze unieke manier kan geven, functioneert niet onder het water (beeld van de dood) maar juist in de nieuwe 'sfeer' daarboven, waar lucht is en licht: het Koninkrijk Gods in de hemel. Met onze geest zijn wij overgeplaatst in Zijn Koninkrijk zodra wij door wedergeboorte deel van Christus worden, en met onze 'voeten' (beeld ons lichamelijk bestaan in de wereld) zetten wij passen om geheel het water te verlaten, opdat ook ons lichaam deel zal hebben aan deze heerlijke werkelijkheid waar God in voorziet. Wij verlaten het waterbad (de dood) en stijgen er als eerste met hoofd en bovenlichaam (ons 'hart') uit op en uiteindelijk met de rest van ons gehele lichaam, inclusief onze benen tot en met onze voetzolen toe. Om binnen dit beeld te blijven houdt dat dus in dat naarmate wij de volkomenheid naderen ook ons vleselijk lichaam dat zo lange tijd aan aftakeling onderhevig was, verheerlijkt zal worden en met onvergankelijkheid bekleed zal worden. (1Tess.5:23) Het heeft overigens geen enkele zin voor de oprechte gelovige

om zich af te vragen welke demonen er eventueel een rol in zijn oude leven hebben gespeeld, want zodra de Geest waarmee Jezus doopt Zijn aanwezigheid doet gelden komen deze vijanden vanzelf aan het licht indien zij niet voortijdig de wijk hadden genomen. In gebed met God is het voor ieder lid van Christus mogelijk geworden om zijn geestelijke vijanden te overwinnen en buiten te werpen; ‘Dit geslacht vaart niet uit dan door gebed en vasten’ (Matt.17:21) Op deze wijze, dus door bezig te zijn in de hemelse gewesten d.m.v. gebed, is God hen die van Christus zijn nabij en wordt Hij één met hen om hun belagers te slaan. (Matt.6:6) Samengebracht in Christus kan de gelovige in de onzienlijke sfeer delen in de verheven kracht van de Majesteit Gods en elke hindernis nemen. (Ps.18:30)

Toen Jezus in Getsemane moest lijden en later aan het kruis riep ‘Vader waarom hebt U mij verlaten’ (Ps.22), had Hij de zeggenschap en de macht over Zijn vijanden omwille van ons zondaren ‘voor korte tijd’ afgelegd. (Hebr.2:9) Nochtans bleef Hijzelf de Rechtvaardige Gods want Hij werd uit God geboren en alles wat uit God geboren is overwint de wereld. Omwille van Zijn eigen rechtvaardigheid die Jezus ook gedurende Zijn lijdensweg behield was Hij steeds in die staat dat Hij opnieuw met de Trooster verbonden kon worden, dus Gods onweerstaanbare kracht in ontvangst te nemen. Dit deed Jezus toen Hij zei: ‘Vader in Uw handen beveel Ik Mijn Geest’ (Luc.23:46) Gaande en beladen met de immense zondesschuld van alle mensen van alle tijden, zondigde Jezus niet één enkele keer door Zijn Heilige Vader ongehoorzaam te worden, en deze lugubere opdracht niet ten einde toe af te maken. Jezus wilde boven alles de wil van Zijn Vader doen en tot alles was volbracht, daaraan gehoorzaam blijven. Hij geloofde Zijn Vader onvoorwaardelijk, ook toen dat betekende dat Hij omwille van Zijn Vaders voornemen moest sterven. Vóór dit alles zou geschieden zag Jezus in geloof reeds op

de heerlijkheid die Hem vanwege Zijn trouw volharden, door Zijn Vader gegeven zou worden. (Hebr.12:2)

Christus was reeds in het paradijs als ‘boom van eeuwig leven’ aanwezig. Johannes de Doper sprak: ‘Deze is het, van wie ik zeide: Na mij komt een man, die vóór mij geweest is, want Hij was eer dan ik.’ (Joh.1:30) Het was vanaf de schepping Gods primaire bedoeling dat gewone mensen deel zouden krijgen aan Christus, door van Hem te ‘eten’. De woorden van God zouden dan in hun ‘binnenste’, hun zielenleven terechtkomen, om zo eeuwig leven te schenken aan de eter. De psalmist schreef ‘O God, Gij zijt mijn God, U zoek ik, mijn ziel dorst naar U’ (Ps.63:1) David wilde met de levensbron in contact komen. Dankzij het werk van zijn nakomeling Jezus is deze wens voor ons met de doop in de Heilige Geest in vervulling gegaan. Jezus sprak: ‘Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem.’ (Joh.6:56) Zijn vlees eten wil zeggen, op dezelfde wijze leven en de werken doen die Hij ook deed. Jezus’ bloed drinken wil zeggen, deel krijgen aan Zijn leven dus deel van Christus worden. Zijn bloed werd voor ons allen vergoten omdat Hij de straf kreeg die ons toekwam, waardoor wij zonder enige schuld in gebed tot de Vader kunnen gaan. Jezus gaf Zijn leven opdat wij zonder schuld zouden zijn ofwel ‘onschuldig’. Wie zich langs deze weg van zijn onschuld bewust wordt heeft het bloed van Jezus gedronken, dit bewerkt in zijn ‘binnenste’ een smetteloze staat van rechtvaardigheid en onschuld.

Dit is het unieke van Jezus prediking aangaande het Koninkrijk Gods, dat wij door Zijn Geest daar binnengaan en voor eeuwig het waarachtige licht des levens ervaren. Het waarachtige leven en de waarheid Zelf namen gestalte aan in Jezus, toen Zijn vleselijk lichaam op aarde geformeerd werd. Hij sprak daarom: ‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven’ (Joh.14:6)

De levensbron van God uit het Paradijs, was dus in Jezus Christus de mensen in de duisternis van deze zondige wereld achternagekomen, om hen alsnog te redden omdat langs elke andere weg de toegang tot het Paradijs was toegesloten. (Gen.3:24) Christus is dus de “mobiele” boom des levens, die Zijn plaats bij de Vader in heerlijkheid verliet om ons, die in ongerechtigheid verloren waren te zoeken. Tijdens Jezus’ rondwandeling op aarde was Hij nog maar de enige mens in wie de Geest van Christus blijvend woning had gemaakt, vandaar dat Hij terecht met Christus is gepersonifieerd. De Heilige Geest Gods is Hem altoos nabij, maakt Hem alle dingen mogelijk en schenkt Hem alles. Dat kan God ook omdat Jezus volkomen goed en rechtvaardig is en Hij heeft er een behagen in het goede, dus de wil van Zijn Vader te doen. De alles te bovengaande kracht van de Heilige God is altoos op Christus, deze is Hem tot steun. De leerdicht die over de knecht des Heren David werd gedaan, kreeg zijn uiteindelijke vervulling en werd ten volle van toepassing op zijn nageslacht, Jezus Christus:

‘Ik heb David, mijn knecht, gevonden, met mijn heilige olie heb Ik hem gezalfd; voor wie mijn hand tot steun zal zijn, ook zal mijn arm hem sterken; geen vijand zal hem overvallen, geen booswicht zal hem verdrukken; ja, Ik zal zijn tegenstanders voor zijn aangezicht verpletteren, wie hem haten, zal Ik verslaan. Maar mijn trouw en mijn goedertierenheid zullen met hem zijn, en door mijn naam zal zijn hoorn verhoogd worden; ook zal Ik zijn hand leggen op de zee, en zijn rechterhand op de stromen. Hij zal tot Mij zeggen: Gij zijt mijn Vader, mijn God en de rots van mijn heil. Ja, Ik zal hem tot een eerstgeborene stellen, tot de hoogste van de koningen der aarde. Voor altoos zal Ik jegens hem mijn goedertierenheid bewaren en mijn verbond zal voor hem vast blijven; zijn nakroost zal Ik voor immer doen voortbestaan, en zijn troon als de dagen des hemels.’
(Ps.89:21t/m30)

Bij de geboorte van de ultieme nakomeling van David, de hoogedele troonpretendent Jezus Christus, was Gods eigen Zoon op aarde gekomen. Het grootste probleem dat de Joodse hogepriesters met Jezus hadden, was nu juist dat Hij God Zijn eigen Vader noemde. (Joh.5:18) Echter met de geboorte en de prediking van Zijn Zoon Jezus uit het geslacht van Koning David, had God de schriften immers in vervulling doen gaan. Deze waarachtige uit God geboren Zoon zou de volle waarheid spreken door tot Hem te zeggen: 'Gij zijt Mijn Vader, mijn God en de rots van mijn heil.' Er staat verder nog dat God de Vader Hem tot een eerstgeborene zal stellen, waarmee Hij aangeeft dat er na Jezus nog velen zullen volgen die de Geest van Christus zullen ontvangen en als zonen Gods kunnen leven. Door de Heilige Geest roepen zij net als Jezus 'Abba Vader'. (Gal.4:6)

Christus is van eeuwigheid en was er al vóór de schepping een aanvang had genomen. Hij is van vóór 'het begin' van Genesis, Hij is er van vóór alle tijden, Hij is de Eeuwige, Jahweh Shamah. (Ez. 48:35) God wil in Christus gestalte aannemen in mensen, zij zijn om die reden immers reeds naar Zijn beeld als Zijn gelijkenis geschapen. (Gen.1:26) De mens is volgens de Psalmist reeds nu bijna goddelijk gemaakt. Voor wie deel krijgt aan Christus, wordt dat ook werkelijkheid. De mens Jezus is de Zoon van God en werd door het geloof van Maria en door de Kracht van de Allerhoogste, als Rechtvaardige in haar schoot ontvangen en als zodanig na de gebruikelijke zwangerschapsperiode daaruit geboren. Omdat alleen de Rechtvaardige in staat is om met God om te gaan, zoals Henoeh een vriend van God werd genoemd, kon Jezus rekenen op de volle genade van de Vader. Deze genade bestond erin dat Jezus met de heerlijkheid Gods werd bekleed, toen Hij Zijn taak als Messias aanvaardde tijdens de doop in de Jordaan. De Heilige Geest kwam op Hem en bleef op Hem. Zij die uit God geboren worden door het Woord van Jezus en daarvan

getuigenis geven door middel van onderdompeling in een waterbad, kunnen allemaal rekenen op deze *genade* van God. Zijn Heilige Geest met Zijn ganse kracht komt om woning in hem of haar te maken, dus blijft in hen en bij hen. (Joh.14:17) Langs deze weg maakt Christus allen deel van de Rechtvaardige en zijn deze mensen goed, omdat ze met God Zelf tot één geheel zijn geworden; niemand is immers goed dan God alleen. (Mar.10:18)

Met Jezus kwam het ‘Hoofd’ van Christus in deze wereld, aan wie terecht deze Zijn Naam werd gegeven. Met alle mensen die in gelovige gehoorzaamheid door de Heer Jezus gered werden van de dood en Zijn Geest ontvangen, komt het overige deel van het lichaam van Christus eveneens onder dezelfde Naam in de wereld. Denk aan de natuurlijke geboorte van een baby. Eerst komt het hoofd en daarna volgt de rest van zijn lichaam. Christus duidt dus op Jezus mét al die mensen die Zijn eigendom zijn en delen in Zijn Geest; Hoofd én lichaam, zij zijn immers allen deel van hetzelfde wezen. Langs de weg van Christus heeft de Almachtige God dus mensen tevoorschijn gebracht die van Zijn niveau zijn. Christus is de volwaardige Partner van God en Samen zijn Zij één Geest. Om het geheel in vogelvlucht te schetsen, lijkt het op een ambachtsman die zich voorneemt een huis te gaan bouwen. Vooralsnog heeft Hij daarvoor echter geen bouwmaterialen, bouwtekeningen of medewerkers. Hij gaat aan de slag en verzamelt de juiste ‘kennis’ om deze unieke en gigantische klus te klaren. ‘Ik, de Wijsheid, woon bij de schranderheid en ik verkrijg kennis door overleggingen.’ (Spr.8:12) Dan vangt Hij aan medewerkers te formeren door ze tot aanzijn te ‘roepen’, zij zullen de Bouwheer bij de uitvoering met hun kracht en vermogen terzijde staan en Hem helpen; de zeer grote en voltallige engelschare.

Om de lijn van deze uiteenzetting even voort te zetten, gaat de ambachtsman verder en scheidt het 'leem', de aarde waaruit Hij het 'bouw materiaal' gaat halen; Adam. (*Adama Hebr.* = 'aarde') Na zovele scheppingsperiodes komen daar de miljarden mensen tevoorschijn, uit wie de Vader diegenen kan gebruiken die deel krijgen aan Christus: de Boom des Levens in het midden van het Paradijs Gods. Uiteindelijk zal over hen die de volheid in Christus bereiken en gezamenlijk de volkomen Vrouw van God vormen gezegd kunnen worden: 'Want uw man is uw Maker, ..' (Jes.54:5)

In Zijn onuitsprekelijke wijsheid bracht God dus niet alleen de schepping tot stand, de hemel en de aarde met alle stoffelijke elementen erop, maar door de 'Boom des Levens' Christus, bracht God zó een goddelijk wezen tevoorschijn die volkomen bij Hem past. Christus Jezus mét allen die van Hem zijn door Zijn Geest, vormen de Vrouw van God.

God is het Hoofd van Christus en in het gehele lichaam van Christus woont Hij. (1Kor.11:3) Christus is de vrouwelijke equivalent van God Zelf, Zij is de heilige en kuis vrouw uit Openbaring (12:17), de Vrouw van God. De Geest geeft aan dit Lichaam leven dat het altijd vol kan houden, dus 'tot in alle eeuwigheden'. Aan alle levende wezens heeft de Schepper een levensgeest toebedeeld, die er voor zorgt dat het organisme waarin hij woont zich op de juiste manier ontwikkelt en in stand wordt gehouden. Dit geldt voor de plantenwereld maar ook voor de dierenwereld. Dit geldt voor de mens die als hoogste wezen naast God Zelf zal moeten functioneren. Christus, die dus met de Heilige Geest is gezalfd kan dit niveau daadwerkelijk behalen. De Christus is het uit vele mensen 'samengestelde' geestelijke wezen, waar de Almachtige Zelf één mee is en altijd mee verbonden blijft. Jezus is de éérste van deze nieuwe schepping. Wij als Zijn volgelingen zijn de 'eerstelingen' van die nieuwe schepping Gods.

Hij is de wijnstok, en wij zijn op Hem als ranken aangebracht. Hij is de Boom des Levens, en wij zijn het geboomte des levens dat bij Hem in Zijn directe nabijheid, dus in het paradijs staat. ‘Heden zult gij met Mij in het paradijs Gods zijn’, daarmee wilde de Heer Jezus aan de veroordeelde naast Hem aan het kruis zeggen: Omdat u in Mij en Mijn Koninkrijk gelooft zal Ik u heden met Mij verbinden en zal Ik u in Mijn leven dat tegen de dood bestand is laten delen. (Luc.23:43) De met de Heilige Geest gedoopte mensen van alle tijden en alle plaatsen, vormen met elkaar het lichaam dat samen met hun Hoofd Jezus het heilige wezen vormt dat door Jezus zijn ‘loon’ wordt genoemd. (Opb.22:12) De gelovige schare die Koning Jezus vergezelt, werd Hem door de Vader gegeven als beloning voor het offer Hij met Zijn leven bracht en waardoor het mogelijk werd dat deze mensen Zijn Heilige Geest konden ontvangen. De Heilige Geest is de levenskracht die de wijnstok in stand houdt en voorziet er tevens in dat deze ranken kan voortbrengen. Is nu de wijnstok goed, dan zijn ook de ranken goed. Jezus bad tot Zijn Vader: ‘Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld.’ (Joh.17:24)

Johannes de dooper neemt in het water van de rivier de Jordaan de plaats in, die de Heer Jezus in de hemelse gewesten heeft. Johannes doopt in de stoffelijke wereld met water, en Jezus doopt in de onstoffelijke of geestelijke wereld met de Heilige Geest en met vuur. (Matt.3:11)

Doper en dopeling komen bij deze handeling bij elkaar en vormen een geheel, waarbij de dopeling zich in de handen van de Doper overgeeft. De dooper aanvaardt de met zonde belaste dopeling, en verlost hem of haar bij deze geloofsdaad van zijn last. Als Johannes Jezus doopt, staan

zij beiden in het water. Zij bevinden zich dus in dezelfde omstandigheden. Dit is wat Jezus wilde uitbeelden en dit is tevens wat wij, die Zijn doop ernstig nodig hebben, moesten uitbeelden; Jezus tot ons gekomen in onze situatie waarin we door zonden dood zijn. Indien wij Zijn woord horen en erkennen hoe kwalijk wij er aan toe zijn, komen wij die dood waren door Zijn spreken tot leven. (Joh.5:25) In de hopeloze en reddeloze toestand onder de zonde zijn wij allen kansloos verloren, behalve als wij ons aan Christus toevertrouwen. Wij geven ons dan in geloof aan Hem over, terwijl Hij Die ons reeds zocht, ons met liefde in Zijn armen ontvangt. Zijnde in het machtsgebied van de dood (in het water) gaat Christus geheel daarin onder, en wij met Hem. Van onszelf hebben wij in het geheel niet de kracht om daaruit naar boven te komen of te overwinnen, maar Christus heeft dat wel! Zo redt Hij ieder mens die vanwege de zonde dood is, door zijn of haar zonden te vergeven en Zijn Eigen kracht te schenken omdat wij één zijn geworden met Christus. Daar Jezus Christus iedere gelovige volgeling de belofte van de Heilige Geest in het vooruitzicht stelt, attaqueren de zondemachten en demonen deze door God geliefden in het bijzonder. Deze aanhoudende beproeving die ook Jezus onderging, wordt door Johannes omschreven met ‘doop met vuur’.

De waterdoop van Jezus ziet dus vooruit op en beeldt uit, het sterven en de dood die Hij vanaf Getsemane tot en met Golgota moest ondergaan. Ook Jezus vertrouwt uitsluitend op de uitkomst en de hulp van Zijn Vader en als Hij de zondeschuld van ons aan het kruis heeft gebracht en alles volbracht is, bidt Hij Zijn Vader wederom Hem met de majesteit die Hem toekomt te omkleden, met de woorden ‘Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn Geest’ (Luc.23:46) De ‘hand’ van de Vader duidt op Zijn onoverwinbare geestelijke kracht en heerlijkheid waarnaar de Heer Jezus verlangt om daar wederom in te leven. Omwille van ons had Hij alles afgelegd en geheel zonder koninklijke luister

stond de Heer Jezus voor stadhouder Pilatus die opmerkte 'Zie de mens!'. (Joh.19:5) Omwille van Zijn liefde om Zijn Vaders wil te doen en om Zijn liefde voor ons ontvangt Jezus Christus meer dan wie ook, Hij krijgt van de Vader de aller belangrijkste positie.

Bij Zijn waterdoop ontving Jezus de volmacht, de kracht én de bevestiging van Zijn Vader uit de Hoge met de woorden 'Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb', dat Hij de Redder der ganse mensheid is en Koning over allen. (Matt.3:17) Zijn Koninkrijk wordt hiermee op aarde, in het territorium van de duivel door geesteskracht gemanifesteerd en geopenbaard. Vanaf nu gaat Jezus als onopvallende Koning laten zien aan de mensen wat het betekent om deel te hebben aan het Koninkrijk der hemelen, dus waar Hij Heer is!

'Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.' (Opb.2:17)

De nieuwe naam die wij dankzij Jezus ontvangen is '**Christus**', deel van Hemzelf!

CHRISTUS is Het Wezen dat van het niveau van God Zelf is, Zij is als vrouwelijke tegenhanger de Partner van God. In Haar vindt de Allerhoogste Zijn welbehagen, en met Haar wil HIJ voor eeuwig samen zijn. Deze Vrouw is de heerlijkheid van Haar Man. (1Kor.11:7) Dit goddelijk Wezen, Christus, is van voor alle tijden het doel en het uitgangspunt van onze God geweest om met de ganse schepping een aanvang te maken. Alle dingen in de hemel en op de aarde zijn door Hem geformeerd, met maar één doel; IK GOD, wiens Naam is 'IK zal worden wat MIJ ook behaagt', zal Christus in volheid tevoorschijn brengen.

Dit was de reden dat HIJ zei 'Er zij licht', dit was de reden dat de hemel werd geschapen en de aarde met heel zijn

bedekking. Dit was het motief om de mensen naar ZIJN beeld als ZIJN gelijkenis te formeren en dit was de gedachte achter het Paradijs, de 'Hof der lust'. In het Grieks wordt Paradijs vertaald met *Periteichos*, dit woord geeft aan dat er een muur omheen staat. In de ogen van de religieuze Joden was de zonde van Jezus, dat Hij door te zeggen een Zoon van God te zijn, Zich aan JaHWeH gelijk stelde. Komende van de God van Abraham, Isaak en Jacob, moest deze Joodse elite dus erkennen dat de oorsprong, het wezen en de aard van Jezus daarmee van het allerheiligst niveau was, van God. Binnen het jodendom betekent het paradijs de plaats waar de ziel van de dode naar toe gaat en waar die terugkomt bij God, de oorsprong van alle leven. Joden noemen het paradijs *Gan Eden*. Doch om bij God te komen en met Hem verbonden te worden, moesten zij Jezus aannemen en erkennen dat Hij het leven is; de Boom des Levens in het Paradijs Gods. Jezus Zelf was de eerste mens die aan de volledige verwachting van God voldeed en van wie Hij kon zeggen:

'Zie, mijn knecht, die Ik ondersteun; mijn uitverkorene, in wie Ik een welbehagen heb. Ik heb mijn Geest op hem gelegd: hij zal de volken het recht openbaren.' (Jes.42:1) Zo had de Schepper het van vóór de grondlegging der wereld voor ogen gehad; de mens waarin Hij, de Heilige levendmakende Geest Zijn woning kon hebben. Hijzelf en de menselijke geest, waarnaar Hij vurig verlangt en begeert om haar te verhogen, te koesteren en te beminnen, zijn samen in Christus. Dit nieuwe wezen, waarin de Allerhoogste Zelf en de menselijke geest tot één geheel worden, is Christus, en daarvan werd Jezus de eerste. Hij was daarmee de eerste van deze nieuwe schepping. In Hem (Christus) valt het onderscheid tussen mens en God weg; Hij is één wezen, Hij is 'de mens Gods' tot alle goed werk volkomen toegerust. (2Tim.3:17) In Jezus Christus is God 'alles', zoals Hij, nadat alle herstelwerkzaamheden zijn gedaan respectievelijk 'alles in allen' zal zijn. (Kol.3:11)

Paulus schreef eerder in de Kolossenzenbrief over de Heer Jezus: ‘want in Hem woont al de volheid der godheid lichamelijk’. (Hoofdstuk 2:9) Daarom zal in Jezus’ Naam zich alle knie buigen omdat wij mensen door Hem deel krijgen aan Christus, waarvan Hij het Hoofd is en wij dankzij Hem opstandingsleven hebben. In Christus heeft God Zijn woning en op Hem hebben duivel, dood of dodenrijk geen enkele uitwerking. Christus met Jezus haar Hoofd, is het cumulatief van mensen die van Jezus zijn en die door de eeuwen heen naar Hem hebben uitgezien, maar ook zij die in de eeuwen na Zijn hemelse verhoging aan Zijn geestelijk lichaam als woning Gods zijn toegevoegd. (Matt.13:17/Joh.14:2)

Dan zijn er nog de miljoenen van onze moderne tijd die geloven in de doop met de Heilige Geest en Hem dankbaar aanvaarden, en daar getuigenis van geven door zich in water te laten onderdompelen. Ook in de tijd die na onze generatie zal komen zullen er vele mensen zijn die door het Woord Gods Zijn beloften in geloof zullen aanvaarden en zij zullen eveneens ontvangen. Het geheel of de *volheid* van Christus - Jezus mét Zijn Lichaam - is op deze wijze aan het groeien en toenemen en op weg om de geprofeteerde ontelbare schare van mensen te vormen. (Opb.7:9)

Christus is de *nieuwe* schepping die door Jezus in de wereld kwam, Hij was daarvan de eerste en Hij gaat voorop. Vervolgens alle mensen van alle tijden die door de doop in de Heilige Geest werden en nog worden ingevoegd in het Lichaam van Christus; zij zijn dus allen van deze schepping Gods. (2Kor.5:17) Wanneer dit Lichaam waar de Allerhoogste in woont belaagd of verdrukt wordt, dan zal God Zelf voor uitkomst zorgen. Dit was immers ook zo toen het oude bondsvolk nog onder Gods bescherming stond, JaHWeH zal voor de Zijnen strijden en Hijzelf zal de vijanden overwinnen. Deze zekerheid en het geloof in de uitkomst van de Almachtige Vader, geeft de vaste gemoedsrust bij hen die van Christus zijn. Toen het oude

bondsvolk door de gewelddadige Farao werd vervolgd, was het ook de Heer Zelf die het vijandige leger versloeg. Mozes de knecht van God, die in gehoorzaamheid het volk leidde belijdt deze verlossing door de Heer, wanneer de strijdwagens van de Farao het Joodse volk aan de zee bij Pi-Hachiroth hebben ingehaald: ‘Vreest niet, houdt stand, dan zult gij de verlossing des HEREN zien, die Hij u heden bereiden zal; want de Egyptenaren, die gij heden gezien hebt, zult gij nimmermeer zien. De HERE zal voor u strijden, en gij zult stil zijn.’ (Ex.14:13,14) Hoog verheven in de hemelen tabernakelt de Waarachtige God op Zijn Heilige Berg. Dit is het waarachtige hemelse Sion-gebergte, waarvan de berg Sion in het Midden-Oosten ooit een beeld of afschaduwing was. In het aardse Jeruzalem werd de tempel van koning Salomo met haar fundamenten op de berg Moria (Sion) gebouwd, daarmee was zij een uitbeelding van de dingen die in de hemel plaatsvinden. De heerlijkheid van God op de grote witte troon in het Koninkrijk van de hemel, daaraan had de Heer Jezus deel vóór Hij in de wereld kwam. (Joh.17:5) Hij kwam van de boezem van de Vader om als eerste mens de unieke nieuwe, uit God geboren schepping te worden. Jezus kwam dus vanuit dit machtscentrum van het Koninkrijk Gods in de hemel, van de top van Zijn Heilige Berg, om in de wereld die in duisternis is gelegen, als baby tevoorschijn te komen. Terwijl Jezus in de wereld opgroeide (het werkgebied van de duivel) werd Hij door Zijn Vader bij wie Hij vandaan kwam geheiligd, dus afgeschermd en afgezonderd van de zondemachten.

Als geheiligd kind van God groeide Jezus op en leefde als rechtvaardig mens in het domein van Gods vijand de boze, om te wachten tot de tijd vol of rijp was om aangedaan te worden met Kracht uit de hemel. Met andere woorden, Jezus ontving de Heilige Geest Die in Hem woning kon maken vanwege Zijn zondeloosheid. Dit wil de Schepper

voor alle mensen, Hij wil immers niet dat er ook maar één mens verloren gaat, dus ten prooi zal vallen aan de demonen, want wij zijn zeer kostbaar in Zijn ogen. (Matt.18:14) Vanaf de doop in de Jordaan, waarbij Jezus als eerste mens de majesteit, het gezag en de autoriteit van de Heilige Geest ontvangt, wordt Jezus verheven in de hemel en neemt Hij Zijn voorbestemde plaats in als Koning van God. Jezus is nu de Kyrios die door Zijn grote gezag en majesteit vanuit de hemel functioneert op aarde, vanuit Gods Troon boven op de heilige Berg waar Jezus omringt door de heilige engelen Gods Zich als eerste Mens bevindt. (Hebr.1:6) Deze grootste van alle geestelijke bergen beeldt de Heilige Geest uit en Die is volkomen één met Jezus. Vandaar dat Jezus kon zeggen; ‘Voorwaar, Ik zeg u, wie tot deze berg zou zeggen, hef u op en werp u in de zee, en in zijn hart niet zou twijfelen, maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden.’ De demonen die ook geestelijke bergen voorstellen zijn in kracht en gezag ondergeschikt aan de Almachtige God. (Mar.11:23)

Hoort nu een mens van de rechtvaardiging door de vergeving van zonden in de naam van Jezus, kan ook die mens rekenen op de belofte van de Vader en die in ontvangst nemen. (Matt.6:6) Geestelijk gezien wordt hij of zij in de hemel overplaatst vanuit de plaats der zonde naar de Berg van God, vanuit duisternis in Zijn licht, vanuit de doodstoestand van de geest overgegaan in Het Leven van Jezus. (Kol.1:13) Eerst zijn wij zondaren, vervolgens rechtvaardigen door ons geloof in Jezus, vervolgens kunnen wij Zijn levenskracht uit de Hoge ontvangen die ook óns zal verhogen: CHRISTUS. De grote ommekeer van zondaren naar rechtvaardigen is mogelijk vanwege ons geloof in de Heer Jezus Christus. Wat geloven wij dan? In de eerste plaats dat Jezus voor de straf, die wij door liefdeloosheid en zonden uit ons oude zondige leven hadden verdiend, met Zijn eigen goede leven heeft betaald.

Hierdoor zijn wij zonder zonde want deze zijn immers volkomen vergeven, een betere of grondiger manier om van onze zonden af te komen is er niet. Voor de Vader die hiervoor Zijn Zoon moest overleveren betekent dit dat HIJ op rechtvaardige basis met deze nieuwe mens in contact kan treden, wij zijn dan ook volledig onschuldig geworden. De doorbraak omtrent dit heilsfeit is vooral gekomen toen de kinderen Gods de tekst waarmee Romeinen 5 begint in geloof tot zich namen: ‘Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus’.

De oude schuldige mens waarover ook gesproken wordt in Romeinen 6:6, is door de doop in Jezus dood voor eeuwig prijsgegeven aan de duisternis. Het oude paspoort met daarop de oude criminele naam van onze oude zondige natuur vanwege de overtredingen op Gods levenswetten, werd toevertrouwd aan Jezus die hem meenam in de dood en daar achterliet. Een zondig mens is immers niet bij machte om op te staan uit de dood, waardoor wij voor eeuwig af konden rekenen met onze oude identiteit van zondaar, deze bestaat niet meer! Nu wij leven komt dat door onze nieuwe identiteit als rechtvaardige, door Jezus opstanding ‘tussen de doden uit’ als onschuldige en zondeloze mensen. Nu de oude mens met zijn oude identiteit is verdwenen, hebben wij ons ook van zijn oude naam ‘zondaar’ kunnen ontdoen. Het karakter dat bij de oude identiteit hoorde zijn wij dankzij Christus geheel kwijt. Wij zijn door het geloof in Hem een nieuwe schepping en hebben de oude onnutte zondige mens met zijn status prijsgegeven. De zondemachten waar wij ooit mee verbonden waren, zijn doordat Christus ons kocht en bij Zich opnam krachteloos geworden. (Rom.6:6) Met de oude naam of titel werd de oude zondige persoon geïdentificeerd, wiens wezen en karakter werd samengevat met de oude, toen bij hem best passende naam. In Christus Jezus is er voor een dergelijke naam als zondaar geen plaats

meer daarom geeft Hij ieder die deel van Hem wordt een nieuwe naam; 'Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.' (Opb.2:17) De witte steen waar de Heer Jezus hier over spreekt, geeft de volkomen onschuld aan van de mens die de steen ontvangt.

Dit beeld is ontleend aan de oude antieke rechtspraak, waarbij de raad de verdachte door middel van het naar voren schuiven van een zwarte steen schuldig verklaarde. Wanneer echter door de rechter bij zijn oordeel een witte steen ter hand werd genomen, was de verdachte vrij.

De naam van een wezen drukt de geaardheid uit, dit zien we ook bij Adam die in de hof al het gedierte een naam gaf. Het inzicht van Adam moet enorm geweest zijn, om de veelheid van dieren te kunnen doorgronden en om die allemaal te ordenen en een passende klank of naam bij hen te bedenken. (Gen.2:19)

Noemt iemand de naam van een dier dan heeft dat reeds inhoud en betekenis. Zeggen wij bijvoorbeeld 'wolf', dan vormt zich in ons hoofd een heel andere voorstelling wat de aard betreft, dan dat wij zeggen 'schaap'. Van de naam wolf gaat vrees en verscheuren uit terwijl schaaap staat voor ongevaarlijk, zachtaardig en volgzaam. Zo hebben mensen in de geschiedenis diverse bijnamen gekregen waarmee hun karakter op bijzondere manier werd aangeduid en omschreven. Denk aan 'Ivan de Verschrikkelijke', de eerste Tsaar of bvb. 'Alexander de Grote', veroveraar van Perzië en Egypte, voor wie de naam 'Alexander de Gruwelijke' misschien beter op zijn plaats was geweest. Vanwege de dingen die zij deden wordt er dus iets aan de naam en daarmee aan het wezen van een mens toegevoegd! De naam of bijnaam is dan niet alleen synoniem van zijn karakter, maar vooral voor de dingen die hij deed. De identiteit, het wezen en de naam, zijn tot de dood toe onlosmakelijk met elkaar verbonden. Zo heeft de mensheid vanaf Adam en

Eva door hun overtredingen en gebrek aan liefde om de Vader te gehoorzamen, iets aan hun naam toegevoegd. Zij zijn allemaal zondaren geworden door de zonde te doen. (Rom.3:23) En het loon wat de zonde geeft is de dood. (Rom.6:23) Dit is er de oorzaak van dat wanneer een mens eenmaal ongehoorzaam wordt en gaat zondigen, hij in de ellende terecht komt. Zo kwam ook onze Heer Jezus, toen Hij de zondes Schuld van de hele mensheid op Zich nam in grote ellende en benauwenis. (Marc.14:33,34)

‘Niemand is goed dan God alleen.’ (Marc.10:18) Daarmee wilde Jezus aangeven dat Hij, omdat Hij één was met God Zelf wél bij machte was om de zondemachten uit Gen.4:7 te weerstaan en de boze te overwinnen. Zo heeft Hij de wereld die het gehele werkterrein van de duivel omvat, overwonnen. (Joh.16:33) Bij Jezus’ keuze om God te dienen kon de boze niets vinden waarmee hij Hem tot zonde kon brengen. (Joh.14:30) Nu wij gelovigen dankzij Jezus een nieuwe wedergeboren schepping zijn geworden, hebben wij ook behoefte aan een nieuwe naam: de oude naam *zondaar* zijn wij immers kwijt! In dit nieuwe tijdperk waarin God Zijn Geest kan uitstorten over al wat leeft, kunnen wij als nieuwe scheppingen aan de slag met een eveneens nieuwe naam: Christus. Bij een nieuw wezen hoort een nieuwe naam. Een hemels paspoort met een hemelse identiteit en een goddelijke naam erop! Wij dienen ons van onze nieuwe naam bewust te worden en ons met die naam ‘Christus’ te identificeren en er mee te werken. Wij zijn geen christenen met lek en gebrek, maar wij zijn Christus en Zijn Geest is in ons. Wij dienen de goede strijd te strijden en dit geloof, dat wij door Gods Geest deel hebben gekregen aan Christus, moeten wij behouden. (2Tim.4:7) Is het niet wonderbaarlijk wat God allemaal kan en wat HIJ allemaal voor elkaar krijgt, glorie en lof voor Zijn heilige Naam! Samen met Zijn heilige engelen juichen wij Hem toe en danken Hem, en zijn het volkomen met

Hem eens in alles wat Hij gedaan heeft en nog gaat doen!

Het Latijnse woord Christus komt van het Griekse woord 'Christos', dat gezalfde betekent. In het Hebreeuws komt dit overeen met **Masjiach**, wat wij kennen als '**Messias**'. Christus is eigenlijk een soortnaam of titel, die de door God Zelf gezalfde mens draagt en weergeeft dat Hij Koning is. Vanaf het ontstaan van het Nieuwe Testament wordt 'Christus' terecht gezien als de persoonsnaam die onlosmakelijk verbonden is met Jezus van Nazaret, die dus beter bekend is als Jezus Christus. In het Oude Testament, die aanvankelijk in het Hebreeuws geschreven werd, wordt reeds aangegeven wat de functie of het werk van de Messias is. (Jes.42:1 en Jes.53) Dit is degene die van de Almachtige komt en door Hem bekrachtigd is geworden om de mensheid te herstellen en te redden van de gewisse ondergang. Hij, Jezus de Zoon van God wordt om deze taak te kunnen volvoeren met Kracht dat is met Heilige Geest gezalfd, en met Zijn doop in water wordt het startpunt aangegeven vanwaar Hij het herstelwerk in woord en daad gaat beginnen. De taak van de Messias is dan ook het brengen van heil, herstel en redding door zalving van God. 'Uw **heil** komt' (Jes.62:11), daarmee wil God zeggen: Christus Jezus, uw Verlosser en Heelmeester komt tot u. We zouden ook kunnen lezen: 'Uw **Christus** komt.'

Het merendeel van de religieus Joodse elite ten tijde van Jezus omwandeling, wilde dit niet erkennen en geloofde niet dat de eenvoudige timmerman uit Nazaret deze belangrijke en grootse taak voor God zou kunnen uitvoeren. Zou dit immers wel het geval zijn, dan zou hun eigen politieke en religieuze leventje ten einde zijn. De allerhoogste waarheid die JaHWeH, toen de tijd rijp was te zeggen had, zou slechts uit de mond van deze 'jongeling' te horen zijn. En datgene wat God wil dat gedaan moest worden, is dan ook uitsluitend op te maken uit de dingen die deze Jezus zei en zelf deed. (Joh.5:36 en Matt.11:4-6)

Alle godsdienstige plichtplegingen en rituelen zoals de Joodse schriftgeleerden het volk oplegden, waren dus in één klap waardeloos geworden!

Weg met al die offers. Weg met de lange zinloze gebedsriemen. Weg met de tempel. Weg met de geslachten 'der vaderen' (Matt.3:9). De schriftgeleerden en de Farizeeën waren huichelaars want zij hadden behoefte aan eer van mensen, zij waren hebberig en waren uit waren op persoonlijk gewin en aten de 'huizen der weduwen' op. Wie geen geld had om voor de vele offerdieren te betalen, werd door deze lieden genegeerd en verwaarloosd. Daarentegen deed Jezus Zijn werk om niet, enkel uit liefde voor God en voor Zijn naasten. Hij bracht ook de armen en minder bedeeden Zijn kostelijk Evangelie. (Luc.4:18) Via Jezus kon het volk tot God naderen, ook al had men geen geld of aanzien. Hij zei: 'Gaat heen en leert, wat het betekent: Barmhartigheid wil Ik en geen offerande'.

Het Joodse sanhedrin, de Farizeeën en Sadduceeën, zagen door Jezus prediking en openbaring van Gods goedheid en kracht, hun hele schijnheilige pseudo godsdienstige bestaan ondermijnt. De Messias die door de enige God aan het Joodse volk was voorspeld en nu daadwerkelijk was gekomen, moest wat hen betrof koste wat koste gestopt worden. 'Kruisigt hem, kruisigt hem' klonk het uiteindelijk in de straten van Jeruzalem. Doordat zij Jezus niet kenden, doordat zij liefdeloos waren en slechts hun eigen belang zochten, verwierpen zij Hem. Zij wilden hem niet als Messias erkennen en dat Hij dus hun waarachtige Koning was. (Luc.19:14) De goddelijke naam die bij onze nieuwe identiteit past en voor ons functioneel is komt uit de hemel, hij komt bij de Vader vandaan uit het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. (Kol.1:13) Deze nieuwe naam is Christus, de heilige en geliefde knecht Gods waarover reeds in het oude verbond gesproken werd. (Joh.14:12) De eerste mens die als nieuwe goddelijke schepping deze nieuwe

naam ging gebruiken, was Zijn Zoon Jezus. Jezus is de eerste mens uit de hemel, dit was in de geschiedenis van de mensheid volkomen nieuw! (Joh.8:23) De eerste mens Adam was immers van zijn hoge hemelse bestemming afgeweken door zich in dienst te stellen van de duivel, hiermee was hij omlaag gevallen. De oorspronkelijke bestemming om bij God tot volmaaktheid op Zijn heilige Berg te komen, was daarmee voor de mens als oude schepping verkeken. Door de zonde te doen waren Adam en zijn vrouw Eva van 'beneden' geworden. De duivel in wiens dienst zij zich hadden gesteld, was door God verstoten en mocht geen deel meer hebben aan de eeuwige heerlijkheid van de Allerhoogste. Nu de eerste mensen deze verworpen geest gingen dienen, zou ook hun niveau nimmer boven dat van deze hun 'heer' uit kunnen komen. Dit geldt tevens voor de gehele mensheid na hen, die in het domein van de satan tot ongehoorzaamheid aan God konden worden aangezet en overtredingen begingen.

Door als rechtvaardig mens aan de goede Vader te vragen, zullen wij van Zijn Geest ontvagen waardoor deze hemelse gave ons met Hem samenbrengt. (Joh. 14:23) Door te geloven dat wij door Zijn Geest deel uitmaken van Christus, zijn wij één geheel met Hem geworden. (1Kor.6:17) Dit heilsfeit, waarbij de kracht en wijsheid van God worden ingeschakeld en die vele malen groter blijken te zijn dan die van de duistere vijanden, voltrekt zich alleen dan wanneer wij die in geloof als ontvangen beschouwen. (Marc.11:24) Deze nieuwe naam, deze nieuwe identiteit en persoonlijkheid, kan nimmer meer van ons worden weggenomen. Zelfs de dood als grootste vijand bleek niet sterk genoeg of bij machte om Christus vast te houden, dus in ellende gevangen te houden. (1Kor.15:55/2Tim.1:10) De twee Hebreeuwse woorden **Jeshua Masjiach**, willen zeggen: **JHWH redt in Christus**. Een tekst die bijzonder mooi de taak van Jezus Christus verwoordt, is Lucas 4:18,19

‘De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren.’

‘Want in Hem, in Zijn lichaam, woont God volledig’
(Col.2:9)
Het geheim van Christus is God.

(Dit pdf-bestand van berg der goden, kunt u als bijlage per email versturen naar uw vrienden en bekenden.)